

[Steen Folke]

ensidige skridt og så se, om modparten vil være med til at svare med andre ensidige skridt. Det mener jeg er en konstruktiv måde at få en nedrustning i gang på. Men uanset hvad jeg foreslår, hører hr. Arne Christiansen det jo nok på sin særlige modtagerfrekvens, så det er ikke sikkert, det trænger helt ind.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Vi har hørt så mange tal i dag, så jeg synes, det er rart at få et ekstra oveni, og det er, at der jo også er de franske FM-20 raketter, hvoraf der er 26. De har en rækkevidde på 3.000 km, og de er landbaserede, så det turde egentlig være ret rimeligt, at f.eks. sådanne raketter gik med, for de er europæiske og kan ramme Sovjetunionen.

Det direkte spørgsmål, som hr. Steen Folke rettede til mig, kan jeg besvare ved at citere mig selv – det er jo altid så behageligt at kunne det. Jeg sagde:

»Vi mener også, at ingen opstilling bør finde sted, mens der forhandles, så at antallet af de nuværende mellemdistancemissiler fastfrys. De franske og de britiske kernevåben bør tælles med, og INF- og START-forhandlingerne bør sammenkobles, hvorfor en fastfrysning også af antallet af de strategiske atomvåben bør gennemføres. Vi vil med andre ord gerne støtte forslag om fastfrysning og nedbygning af alle typer kernevåben og fremføringsmidler.«

Jeg mener, det besvarer hr. Steen Folkes spørgsmål til mig.

Pelle Voigt (SF):

Jeg vil spørge udenrigsministeren – som kom med nye oplysninger, der også har været fremme i aviserne, om en intensivering af opbygningen af SS-20 – om det, udenrigsministeren fortalte heroppefra. For det første: kan det dokumenteres, at det forholder sig sådan? For det andet: skal det, udenrigsministeren fortalte, forstås sådan, at Sovjetunionen nu har henlagt opstillingen af SS-20 raketter til det asiatiske område, og i hr. Emmert Andersens tempo i de næste fem måneder udelukkende vil opstille SS-20 raketter dér, og at gådens løsning måske er, at opstillingen i det europæiske område er indstillet? Er det det, ministeren prøver at fortælle os,

og er det noget, ministeren kan dokumentere? Det synes jeg da var interessant at få at vide.

Jeg vil egentlig meget gerne bede om ministerens kommentar til den rapport fra det amerikanske forsvarsministerium, som jeg citerede fra Politikens kronik i dag. Jeg vil godt have ministeren til at fortælle, at det i hvert fald er i uoverensstemmelse med Danmarks opfattelse af dobbeltbeslutningen, at det nødvendigvis må gå sådan. Jeg citerer igen fra kronikken:

»... at alle våben vil være på plads sidst i 1988.«

Det, der fremgår af denne rapport, må dog være i modstrid med Danmarks officielle opfattelse af dobbeltbeslutningen, håber jeg meget, for ellers er alle de argumenter, som udenrigsministeren er fremkommet med her i dag, faldet til jorden, eller også fører den amerikanske forsvarsminister kongressen bag lyset. Ingen af delene er egentlig særlig rar at tænke på.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg ved ikke, hvilken dokumentation jeg kan komme med, som vil tilfredsstille hr. Pelle Voigt. Hvis det var muligt, ville jeg såmænd gerne sørge for, at hr. Pelle Voigt kunne komme over og røre ved de pågældende raketter. Det er vel det, der er nødvendigt. U-både tror man vel heller ikke på, hvis man ikke selv har været ude at ride på dem. Så det at kræve dokumentation er jo en meget fiks manøvre.

Jeg har givet de oplysninger, som er de bedst tilgængelige for os på nuværende tidspunkt, og som er de seneste. Som det også fremgik af, hvad jeg sagde, er det ikke længere baser, der opføres i Europa, men baser, som på grund af SS-20 raketternes lange rækkevidde kan nå mål både i det nordlige og i det sydlige Europa. Jeg erindrede også om, at der er tale om et våben, som er uhyre mobilt, og som derfor meget, meget hurtigt vil kunne flyttes hen, hvorfra det kan nå mål i hele den europæiske del af NATO.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Udenrigsministeren nævnte u-både. Det synes jeg da netop er et godt eksempel på en dokumentation. I den svenske u-bådsrapport,